

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.VI.20.171/2026/2.

A tanács tagjai: Dr. Döme Attila a tanács elnöke
Dr. Farkas Antónia előadó bíró
Dr. Madarász Anna bíró
Dr. Simonné dr. Gombos Katalin bíró
Dr. Tibold Ágnes bíró

A felperes: név és cím

A felperes jogi képviselője: dr. Lóczi Gabriella ügyvéd (cím) és dr. Dömös Erzsébet ügyvéd(cím)

Az alperes: név és cím

Az alperes jogi képviselője: Pozderka és Társai Ügyvédi Iroda (cím., ügyintéző: dr. Nagy Bence Gyula ügyvéd)

Az ügy tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

Az másodfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék, 2.Pf.20.428/2025/6. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Monori Járásbíróság, 20.P.20.444/2025/5. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára – 19.500 (tizenkilencezer-ötszáz) forint meg nem fizetett felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat engedélyezése szempontjából lényeges tényállás

[1] A felperest 2006. július 27-én egy tehergépjármű elütötte, amelynek következtében ficamos törésekkel járó bokatáji sérüléseket szenvedett. A balesetet okozó gépjármű az alperesnél rendelkezett érvényes kötelező felelősségbiztosítással. A felperesnél a baleset során elszenvedett sérülésének gyógyulása során súlyos szövődmény lépett fel, emiatt a bal lábát térd alatt 18 centiméterre műtéttel el kellett távolítani. A Fővárosi Bíróság 6.P.24.643/2008/10. számú, 2010. január 28-án meghozott ítéletében – annak fellebbezéssel nem támadott részében

– egyebek mellett – 2.000.000 forint gépjárművásárlási többletköltséget ítélt meg, továbbá közlekedési többletköltség címén havi 25.000 forint megfizetésére is kötelezte az alperest.

[2] A felperes az ítélethezatalt követően a javára megítélt összegből vásárolt egy automata váltós gépjárművet, amelyet 2018. november 8-án eladott 900.000 forintért, majd 2018. november 16-án egy új, ugyancsak automata váltós gépjárművet vásárolt 5.486.000 forintért.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[3] A felperes módosított keresetében a gépjármű fenntartásával és a közlekedésével kapcsolatosan 4.586.000 forint és járulécai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Kérte továbbá az alperest kötelezni havi 25.000 forint gépkocsifenntartással kapcsolatos járadék, valamint 1.550.000 forint lejárt járadék megfizetésére. Hivatkozott arra, hogy a részére az alapperben hozott ítélet alapján folyósított 25.000 forint közlekedési többletköltséget a gépjármű fenntartására fordítja, azonban ez az összeg a havi gépkocsival kapcsolatos kiadásaira nem elegendő, havonta átlagosan 50.000 forint fedezi az ezzel kapcsolatos költségeit.

[4] Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen az eljárás megszüntetését kérte. Hivatkozott arra, hogy a felperes gépjármű fenntartásával kapcsolatos járadékigénye nem képezte tárgyát az alappernek, ez akkor még idő előtti volt. Érdemben a kereset elutasítását kérte, elévülésre hivatkozott és vitatta az okozati összefüggés fennállását is.

Az első- és a másodfokú ítélet

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével 196.000 forint tőke és járulécai megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan elutasította a keresetet. Az elsőfokú bíróság a felperes részéről annak a bizonyítását tartotta szükségesnek, hogy kizárólag a balesettel okozati

összefüggésben kényszerül gépjármű fenntartására. Mivel ezt a tényt bizonyítatlannak találta, ezért az okozati összefüggés fennállását csak a baleset és az automata váltó miatti többletköltség tekintetében állapította meg. A felek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével ebben a körben helyes indokai alapján hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét.

[6] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A Kúria részítéletével a másodfokú ítéletet részben hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az alperest marasztaló összeget 4.586.000 forintra felemelte. Ezt meghaladóan a járadék megfizetése iránti kereset tekintetében a jogerős ítéletet – az elsőfokú bíróság ítéletére kiterjedően – hatályon kívül helyezte és e körben az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[7] Határozatának indokolásában kiemelte: adott esetben annak a ténynek volt meghatározó jelentősége, hogy a felperes a balesetre visszavezethető egészségkárosodása folytán biztonságosan csak gépjárművel, mégpedig automata váltóssal tud közlekedni. Hangsúlyozta, hogy az okozati összefüggésnek ebben a vonatkozásban kellett fennállnia. A gépjármű fenntartásával összefüggő járadék megfizetése iránti keresetet érintően rámutatott: az eljáró bíróságok nem hagyhatták volna figyelmen kívül azt, hogy az előzményi perben hozott jogerős ítélet alapján az alperes a felperes gépkocsival történő szállításának többletköltsége és nem a gépkocsi fenntartásának költségei miatt köteles járadékfizetésre, az utóbbi okból a járadékfizetési kötelezettségét – a követelés időelőttiiségére tekintettel – korábban nem állapították meg. Hangsúlyozta, miután új, eltérő tényeken nyugvó járadékkövetelésről van szó, annak mértékét a korábban megítélt járadék mértékének és tényleges felhasználásának figyelembevétele nélkül kellett volna meghatározni, és azt kellett volna vizsgálni, hogy a felperesnek a megvásárolt gépjármű fenntartásával kapcsolatban milyen rendszeresen felmerülő, és éppen ezért járadék formájában kompenzálандó kiadásai vannak. Ezért e körben a Kúria új eljárás lefolytatására utasította az elsőfokú bíróságot.

[8] A részben megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek gépjármű fenntartása költségének címén 675.000 forint lejárt járadékot. Kötelezte továbbá, hogy véghatáridő nélkül fizessen meg havi 25.000 forint járadékot gépjármű fenntartása költségének címén. Indokai között kifejtette, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 345. § (1) bekezdése alapján az alperes a balesettel összefüggésben a felperest ért károkért a veszélyes üzemi felelősség szabálya alapján helytállni tartozik. Hivatkozott a régi Ptk. 355. § (3) bekezdésére és megállapította, hogy a felperes igényt tarthat a gépjármű fenntartásával kapcsolatban időszakonként felmerülő költségeinek járadékként történő megtérítésére. Az alperes régi Ptk. 280. § (3) bekezdésére alapított hivatkozása alapján vizsgálta a felperes követelésének elévülését, valamint a Kúria határozata alapján a felperes gépjármű fenntartással összefüggésben felmerülő rendszeres kiadásait. Ezzel összefüggésben – a keresetlevél benyújtásának időpontjára tekintettel – megállapította, hogy 2023. február 1-jét megelőzően esedékessé vált járadékkövetelések elévültek. A járadék megszerzése vonatkozásában kifejtette: mivel az alperes érdemben nem vitatta a felperes járadék megszerzését alátámasztó és a perfelvételi szakban előterjesztett beadványai tartalmát és bizonyítékait, ezért a kereset szerinti összegű le nem járt és lejárt járadék megfizetésére köteles.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) és a 386. § (4) bekezdései alapján helyes indokai alapján helybenhagyta. Indokolásában rámutatott arra, hogy a Kúria részítéletében foglaltakra tekintettel a felperes keresetének jogalapja már nem volt vitatható. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság megalapozottan

jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által előadott és levezetett gépjármű fenntartási költségekkel szemben az alperes érdemben nem védekezett.

A felülvizsgálati és a felvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[9] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a régi Ptk. 339. § (1) bekezdését és a 355. § (1) bekezdését.

[10] A felülvizsgálati kérelemmel egyidejűleg előterjesztett – külön okiratba szerkesztett – engedélyezés iránti kérelmében a Pp. 409. § (1) bekezdés *b)* pont mindkét fordulata, a felvetett jogkérdés különleges súlya és társadalmi jelentősége alapján, valamint a 409. § (1) bekezdés *d)* pontja, az ügy érdemére kiható eljárásjogi jogsértés és az alapvető eljárási jogának sérelme miatt a felülvizsgálat engedélyezését kérte. Engedélyezés iránti kérelmében állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 434. § (4) bekezdését és 341. § (4) bekezdését. Ezt azzal indokolta, hogy álláspontja szerint mind az első-, mind a másodfokú bíróságok tévesen értelmezték a Kúria alapperben hozott határozatát. Érvelése szerint a Kúria a gépjárműfenntartás költségének mint járadéknak a jogalapját nem bírálta el, ezért tévedtek az első- és másodfokú bíróságok, amikor abból indultak ki, hogy a járadék jogalapja nem volt vitatható. Az alperes indokolása szerint ez az eljárásjogi szabálysértés az alapvető eljárási jogát érintette, illetve az ügy érdemére is kihatott. Kifejtette: különleges társadalmi érdek fűződik ahhoz, hogy a megismételt eljárásban a bíróságok a felsőbb bíróság iránymutatása szerinti eljárást és vizsgálatot folytassák le.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] Az alperes engedélyezés iránti kérelme nem megalapozott.

[12] A Kúria előjáróban hivatkozik a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) rendelkezéseire. Annak értelmében ugyanis az időbeli hatály és az alkalmazandóság eltérő tartalmú fogalmak: az alkalmazandóság nem lehet korábbi a hatálybalépésnél [Jat. 15. § (1) bekezdés, 2. § (2) bekezdés], ugyanakkor lehetséges, hogy egy hatályát veszített jogszabályt mégis alkalmazni kell [Jat. 15. § (2) bekezdés]. Az alkalmazandóság tehát nem előzheti meg az időbeli hatályt, de azzal nem feltétlenül esik egybe. Az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2025. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 243. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálatra vonatkozó módosított szabályozást tartalmazó rendelkezések valóban 2026. január 1-jén lépnek hatályba, valamint a hatályon kívül helyezett rendelkezések (Pp. 408. §, 410. §) hatályvesztése is ugyanezen a napon következik be. Ami azonban a felülvizsgálatra vonatkozó módosított szabályozás alkalmazandóságát illeti, arra nézve a Módtv. nem tartalmaz átmeneti rendelkezést, így – eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában – a módosítással beiktatott (új) eljárási jogszabályi rendelkezések alkalmazandóságát a Jat. 15. § (1) bekezdés *b)* pontja, a módosítással hatályon kívül helyezett (rég) eljárási jogszabályi rendelkezések alkalmazandóságát a Jat. 15. § (2) bekezdés *b)* pontja alapján kell megítélni. E jogszabályhelyek szerint az új jogszabályi rendelkezést a hatálybalépését követően megkezdett eljárási cselekményekre, míg a régi jogszabályi rendelkezést a hatálya alatt megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni. Mivel pedig a felülvizsgálat a jogerős határozat jogkérdésben állított hibájának az orvoslására szolgáló rendkívüli perorvoslat, a jogerős határozat meghozatala minősül annak az eljárási

cselekménynek, amely meghatározza az ellene előterjeszthető rendkívüli perorvoslatra vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazandóságát. Csak ez az értelmezés felel meg ugyanis az Alaptörvény 28. cikke szerinti követelményeknek, mert így már a jogerős határozat meghozatalakor egyértelmű a bíróság és a felek számára is, hogy azzal szemben van-e helye felülvizsgálatnak, ha pedig igen, akkor milyen jogszabályi feltételek és kockázatok mellett. Emellett ez az értelmezés összhangban áll a Jat. 2. § (2) bekezdésével, valamint a módosító törvény indoklásában hivatkozott alkotmánybírósági határozatokkal is {3097/2022. (III. 10.) AB végzés, Indokolás [15]; 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [95]; 3097/2022. (III. 10.) AB végzés, Indokolás [15]; 3149/2023. (III. 27.) AB végzés, Indokolás [62]}, mert nem a már megnyílt rendkívüli jogorvoslathoz való jogot veszi el vagy korlátozza utólagosan, hanem a jogerős határozat meghozatalának időpontjában szabályozza egyértelműen a jogorvoslati jogot az Alkotmánybíróság által meghatározott szempontrendszer figyelembevételével.

[13] Mindezek alapján jelen ügyben a Pp. 2026. január 1-jén hatálybalépő rendelkezései alkalmazásának nem volt helye, helyette a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős határozat meghozatalának napján – 2025. november 18-án – hatályos rendelkezéseit kellett alkalmazni.

[14] A Pp. – e napon hatályos – 408. § (1) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi perben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 21. § (1)-(4) bekezdése alapján, továbbá a 21. § (5) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke az ötmillió forintot nem haladja meg. A Pp. 408. § (2) bekezdése szerint pedig nincs helye felülvizsgálatnak vagyoni jogi perben, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indoklásra utalással hagyta helyben. A Pp. 409. § (1) bekezdése szerint, ha a felülvizsgálatnak a 408. § alapján nem lenne helye – ugyanakkor törvény a felülvizsgálatot más okból nem zárja ki – a felülvizsgálatot a Kúria a (2) bekezdés szerinti esetekben engedélyezheti, a (3) bekezdés szerinti esetben engedélyezi.

[15] Mivel a jelen ügyben a pertárgy értéke a Pp. 408. § (1) bekezdésében meghatározott összeget nem éri el, valamint a másodfokú bíróság helyes indokainál fogva hagyta helyben az elsőfokú

ítéletet, az alperesnek felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett előterjesztenie a Pp. 2026. január 1-je előtt hatályos rendelkezései alapján.

[16] Ez alapján a Pp. 410. § (3) bekezdése szerint az engedélyezés iránti kérelemre a felülvizsgálati kérelem előzetes megvizsgálására és visszautasítására vonatkozó rendelkezések irányadóak. A Pp. 415. § (2) bekezdése szerint, ha a felülvizsgálati kérelemben tartalmilag helyesen történik hivatkozás a megsértett jogszabályi rendelkezésre, de a jogszabályhely megjelölése téves, ezen okból a felülvizsgálati kérelem nem utasítható vissza.

[17] Az alperes előterjesztett engedélyezés iránti kérelmében a felülvizsgálatot lehető tevő okként a Pp. 409. § (1) bekezdés *b)* – a jogkérdés különleges súlya és társadalmi jelentősége – valamint a *d)* pontját – az ügy érdemére kiható eljárásjogi jogsértés és a fél alapvető eljárás jogának sérelmét – jelölte meg. E jogszabályhelyek a Pp. 2026. január 1-jétől hatályos rendelkezései és – a fentiekben kifejtettek szerint – e naptól kezdődően alkalmazandóak. Jelen esetben azonban a Pp. 2025. november 18-án hatályos rendelkezései alapján kerülhet sor a felülvizsgálat engedélyezésére. Az e napon hatályos Pp. rendelkezései szerint a felülvizsgálat engedélyezését megalapozó okok között nem szerepel olyan ok, amely a felülvizsgálatot az ügy érdemére kiható eljárásjogi jogsértés és a fél alapvető eljárás jogának

sérelme esetén megengedhetővé tenné. Következésképpen – jelen esetben – az alperesnek ezen hivatkozását a Kúria nem vehette figyelembe és ez alapján a felülvizsgálat engedélyezésére nem kerülhetett sor.

[18] Az alperes által hivatkozott másik ok – a jogkérdés különleges súlya és társadalmi jelentősége – azonban tartalmában megfelel a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontjának, így a Kúria érdemben vizsgálta, hogy azon alapulva fennállnak-e a felülvizsgálat engedélyezésének a feltételei.

[19] A Kúria a felvetett jogkérdés különleges súlyára figyelemmel a felülvizsgálatot abban az esetben engedélyezi, ha a jogkérdés nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig különösen akkor, ha a jogkérdés a jogalanyok széles körét érinti. Megállapítható a rendelkezés első fordulatanak teljesülése, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön – különleges súlyára tekintettel – túlmutat, mert a felülvizsgálati kérelem olyan jogértelmezési kérdést tartalmaz, amely a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható (például az új típusú ügyek nagy száma), és ennek folytán a Kúria iránymutatása válik szükségessé (Kúria Pfv.21.057/2022/2.). A második fordulat szerinti társadalmi jelentősége olyan jogkérdéseknek van, amelyek a társadalom széles körét közvetlenül vagy közvetett módon érintik, például úgy, hogy a vizsgált jogsértő gyakorlat fenntartása másokat is a jogsértő gyakorlat folytatására ösztönözhet (Kúria Pfv.20.730/2024/11).

[20] Mindkét engedélyezési okhoz fűződő nélkülözhetetlen feltétel tehát az, hogy a fentiek szerinti körülményeket a kérelmező bemutassa és megindokolja, hogy az egyedi ügyében hozandó döntés elvi tartalma – az egyedi ügyön túlmutatva – mennyiben járul az általános iránymutatás alapjához. Az alperes kérelme viszont ennek a követelménynek nem felelt meg. Nem adta ugyanis részletes indokát annak, hogy az általa felvetett jogkérdésnek miért van az egyedi ügyön túlmutató különleges súlya, vagy társadalmi jelentősége.

[21] Megjegyzi a Kúria, hogy a kizárt felülvizsgálat kivételes engedélyezésének feltétele a Kúria jogértelmezését igénylő, a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdés: minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával, az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel, a norma alkalmazásával összefügg (Kúria Pfv.20.968/2022/2.). Tartalmi kelléke ezért mind az engedélyezés, mind a felülvizsgálat iránti kérelemnek az ügy érdemére kiható jogszabálysértés, a jogerős ítélettel megsértett jogszabály pontos megjelölése a jogszabályhely megjelölésével [Pp. 410. § (2) bekezdés *b)* pont, 413. § (1) bekezdés *b)* pont]. A megjelölt jogszabálysértés

jelenti a felülvizsgálati kérelem elbírálásának korlátait: a Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati (csatlakozó felülvizsgálati) kérelemben megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A felülvizsgálat engedélyezése ezért kizárólag olyan jogkérdésre hivatkozással kérhető, amely engedélyezés esetén a felülvizsgálatnak is tárgya, azaz a Kúria a jogerős ítéletet a jogkérdés tükrében a felülvizsgálati kérelem alapján felülbírálhatja. A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben megjelölt elvi jelentőségű jogkérdésnek a – jogerős bírósági ítélet meghatározott anyagi jogi és/vagy eljárásjogi hibájának az orvoslását célzó – felülvizsgálati kérelemben megsértettként megjelölt jogszabály értelmezésén, alkalmazásán kell alapulnia (Kúria Pfv.20.648/2022/2.). A Kúria a jogszabálysértés felülvizsgálatát olyan okból engedélyezheti, amelyre a fél a felülvizsgálati kérelmében és az engedélyezés iránti kérelmében egyaránt hivatkozik.

[22] A kifejtettekből következően az alperesnek a felülvizsgálati kérelemben és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben egyaránt meg kellett volna jelölni megsértett jogszabályként azt a jogszabályhelyet, amelynek értelmezésével, alkalmazásával az általa elvi jelentőségűnek állított jogkérdés álláspontja szerint összefügg. Nem lehet engedélyezési ok alapja olyan jogkérdés, amely alapjául szolgáló jogszabályhely megsértésére a fél nem hivatkozik a felülvizsgálati kérelmében és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében.

[23] E követelménynek azonban az alperes felülvizsgálati kérelme és az engedélyezés iránti kérelme nem felelt meg, mivel a felülvizsgálati kérelmében a régi Ptk. 339. § (1) bekezdését és a 355. § (1) bekezdését, míg engedélyezés iránti kérelmében a Pp. 434. § (4) bekezdését és 341. § (4) bekezdését jelölte meg.

[24] A Kúria mindezek alapján a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

[25] A felülvizsgálat megtagadására tekintettel az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdés és az 50. § (2a) bekezdés *a*) pontja alapján a 39-41. §-a szerint meghatározott illetékalap után 2%, de legalább 10.000 forint megfizetésére köteles. Az alperes az illetékfeljegyzési joga [Itv.62. § (1) bekezdés *b*) pont] folytán felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illetéket kérelme előterjesztésével egyidejűleg nem fizette meg, ezért arra a Kúria a rendelkező részben foglaltak szerint kötelezte.

[26] A Kúria a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján tájékoztatja az alperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie; a megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát (Pfv.VI.20.171/2026/2.) és a saját adóazonosító jelét. A Kúria az IM rendelet 3. § (4) bekezdése alapján figyelmezteti az alperest, ha az illetéket annak esedékességekor nem fizeti meg, az adózós rendjéről szóló törvény rendelkezései szerinti késedelmi pótlékot kell fizetnie.

[27] A Kúria a határozatát a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.

[28] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d*) pontja zárja ki.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[29] 2010. évi CXXX. törvény 2. § (2) bekezdés, 15. § (1) és (2) bekezdés; 2025. évi XLIX. törvény; 2016. évi CXXX. törvény 409 § (2) bekezdés *b*) pont, 411. § (1) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[30] I. A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalának napján hatályos jogszabályokat kell alkalmazni. II. A felvetett jogkérdés különleges súlyát és társadalmi jelentőségét az engedélyezés iránti kérelemben be kell mutatni. III. A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben a jogerős ítélet által felvetett

elvi jelentőségű jogkérdésnek a felülvizsgálati kérelemben megsértettként megjelölt jogszabály értelmezésén, alkalmazásán kell alapulnia.

Budapest, 2026. március 4.

Dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke Dr. Farkas Antónia s.k. előadó bíró Dr. Madarász Anna s.k. bíró Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. bíró Dr. Tibold Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő